

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm
Anna Nystedt

Stockholm
2018-08-27

Ert dnr
FI Dnr 16-9877

Vårt dnr
2018/121

Remissvar angående kompletterande förslag till föreskrifter och allmänna råd om kreditriskhantering

Näringslivets Regelnämnd NNR har beretts tillfälle att avge yttrande över ovan nämnd remiss och anför följande;

Bakgrund

Fi publicerade den 17 oktober 2017 ett förslag till föreskrifter som innebar att de allmänna råden om kreditriskhantering skulle formaliseras på så vis att bindande föreskrifter på samma tema föreslogs fastställas. De föreslagna föreskrifterna bygger till stor del på de befintliga allmänna råden. De gällande allmänna råden och de föreslagna föreskrifterna innehåller regler om hur ett företag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över sina kreditrisker samt hur de ska utföra sina kreditprovningar.

Fi lämnar nu ett tillägg till den ursprungliga remissen, som innehåller en konsekvensutredning av frågan om hur kreditförsörjningen av ekonomin i Sverige påverkas av förslaget.

NNR noterar, liksom vid det tidigare remisstillfället, att lagen på ett övergripande sätt reglerar hur kreditinstituten ska arbeta med kreditrisker. Förordningen går inte in på några detaljer om hur kreditrisker ska hanteras utan delegerar detta till Fi. De föreslagna föreskrifterna är enligt NNRs uppfattning relativt allmänt hållna och använder värdeladdade ord såsom exempelvis ”sund”, ”ändamålsenlig”, ”effektiva”, ”god bild” och ”tillräcklig” vid beskrivningen av vad som krävs av företagen när det gäller kreditriskhantering.

Problembeskrivning

NNR vill upprepa sina tidigare synpunkter angående det förslag som förts fram och noterar därför fortsatt det skäl till förslaget som Fi anger i remisspromemorian: *”kreditförluster har spelat en stor roll vid de finanskriser som inträffat genom åren. Området är alltså centralt för*

den finansiella stabiliteten. Det räcker därför inte att reglera kreditriskhanteringen genom allmänna råd". Som stöd för detta anger Fi att man vid undersökningar har upptäckt brister i företagens kreditriskhantering. Enligt Fi har det saknats dokumentation av en framåtblickande prövning av återbetalningsförmåga och tillräcklig dokumentation av kreditbeslut.

NNR menar i detta sammanhang att fler och mer detaljerade bindande regler för företag innebär ökad administration och ökade kostnader som enbart kan accepteras om problemet som man avser att lösa har viss dignitet, förslaget har goda möjligheter att verkligen lösa problemet och att inget annat mindre ingripande sätt finns att lösa problemet.

NNR noterar att en omfattande reglering av den finansiella sektorn har tillkommit de senaste åren, bl.a. när det gäller kapitaltäckningskrav, amorteringskrav, krav på likviditet, återhämtningsplaner, styrelsens och VDs kompetens o.s.v. I ljuset av alla dessa genomförda regleringsåtgärder menar NNR att områdets centrala betydelse för den finansiella stabiliteten inte i sig innebär att det återstår problem som behöver lösas. NNR menar att brister relativt de allmänna råden, som upptäcks av tillsynsmyndigheten Fi, självklart ska följas av korrigerande åtgärder. NNR har svårt att tro att bristande dokumentation från företagets sida inte har kunnat angripas med stöd av Lagen om bank- och finansieringsrörelse och med stöd av den praxis som har utvecklats för hur riskhantering ska gå till. NNR ifrågasätter att det är omvandlingen av allmänna råd till bindande föreskrifter som är lösningen på ett problem som inte har beskrivits på ett övertygande sätt. Den alternativa åtgärden att uppdatera de allmänna råden, utan att samtidigt omvandla dem till bindande föreskrifter, finns fortfarande inte beskrivet i remissunderlagen.

NNR menar att vissa ramkrav i form av lagstiftning och allmänna råd är det mer lämpliga alternativet på en marknad där strikta detaljregler riskerar att bromsa utvecklingen av ändamålsenliga riskhanteringssystem som är avpassade för varje enskilt kreditinstituts verksamhet.

Konsekvenser

NNR finner det utmärkt att regeringen har uppmärksammat brister i den tidigare konsekvensutredningen och nu återkommer med en kompletterande sådan. NNR menar att utan en komplett konsekvensutredning ska inte beslut fattas i något regelgivningsärende. NNR menar dock att frågan om kapitalförsörjningen inte är den enda fråga där det saknas en fullständig konsekvensutredning i aktuellt ärende. NNR tog i sitt tidigare remissvar daterat 26 januari 2018 upp flera oklarheter vad gäller konsekvenser av förslaget. Några av dessa tidigare synpunkter upprepas nedan i två kursiverade stycken.

NNR menar att företagets kostnader kraftigt har underskattats i konsekvensutredningen. Exempelvis uppskattar utredningen att översyn av interna regler kommer att ta 20-40 timmar per företag i anspråk. NNR befarar att Fi här har bortsett från att interna regler alltid är kopplade till de interna IT-systemen. Förändring och utveckling av interna IT-system kräver tid för utredning, beställning, kravställande, utveckling, validering, programtester, regressionstester o.s.v. Erfarenheter från branschen säger att detta normalt tar ett antal 100 timmar i anspråk.

När det gäller utbildningskostnader uppskattar Fi detta i konsekvensutredningen till att ta mellan 0 och 20 timmar i genomsnitt per företag. NNR menar att stora och många personalgrupper i en banks verksamhet på olika sätt direkt eller indirekt är inblandad i kreditriskhanteringen. Vid en förändring av dessa regler behöver instruktioner om de nya

interna reglerna spridas, förankras och valideras till alla dessa människor. I en större bank kan detta enligt branschens uppfattning handla om ca 4 000 anställda. För detta krävs uppenbarligen långt mer än 20 timmar.

NNR vill också invända mot den nu aktuella kompletterande konsekvensutredningen, som kommer fram till att de föreslagna ändringarna inte kommer att försämra kreditförsörjningen i Sverige. NNR saknar dock överväganden angående kreditförsörjningen för små och medelstora företag. NNR menar att det finns särskilda risker för dessa företag, genom följande analys: Små och medelstora företag har mindre möjligheter än stora företag att ta fram de underlag för kreditriskbedömning som bankerna behöver enligt regelverket. Bankerna kan därför behöva kräva ytterligare och mer utförliga underlag av dessa företag. Detta medför ökade administrativa kostnader för små och medelstora företag och kan leda till minskade möjligheter att hitta finansiering. Detta kan i sin tur leda till försvårad kreditgivning och få negativa effekter för tillväxten.

Slutsats

NNR finner fortfarande att det samlade underlaget på inget sätt har visat att förslaget är legitimt och kostnadseffektivt. Problemformuleringen är svag och det finns inget som pekar på att detta skulle vara en balanserad och evidensbaserad lösning. Den kompletterande konsekvensutredning som tagits fram saknar flera viktiga delar för att kunna utgöra ett fullgott komplement av just frågan om hur kreditförsörjningen påverkas. Mot denna bakgrund avstyrker NNR förslaget att omvandla de allmänna råden till bindande föreskrifter.

Näringslivets Regelnämnd NNR

August Liljeqvist